

залишається відкритим шляхом в майбутнє...». Любимо, шануємо, пам'ятаємо дорогу нашому серцю Наталочку Гаврілову.

1.2. Елла БИСТРИЦЬКА. Цю втрату ніким не заповниш.

Цей випуск часопису «Українське релігієзнавство» виходить на пошанування терноплянки, молодого науковця-релігієзнавця знаного в Україні і за її межами Наталії Гаврілової. Ця людина дорога моєму серцю, з нею пов'язані роки мого наукового і приватного спілкування. Втрата її для мене ніким не може бути заповненою і навряд чи можна це очікувати.

Наталю пам'ятаю ще студенткою, коли вона робила перші кроки у науці. Спочатку дуже обережно, невпевнено з оглядкою на авторитети, побоюваннями, що розкритикують і німим питанням в очах: «Я це зможу?» Маючи багаторічний досвід роботи зі студентською молоддю, я відзначала її інтелігентність, а до того ще й наполегливість і хоробрість. Студенткою Наталя взяла участь у міжнародній конференції, що проходила у Чернівецькому національному університеті. Це був перший науковий успіх. По-перше, змістовна доповідь на секції, яка привернула увагу присутніх та її в наступному керівника – професора Л. О. Филипович. По-друге, в отриманому збірнику матеріалів конференції ряд авторів посилалися на статтю Наталі, яка була видрукувана у тернопільському університетському збірнику. Ось так Наталя перейшла свій Рубікон. Далі був успішний захист магістерської, вступ до аспірантури в Інститут філософії ім. Г. С. Сковороди НАН України, наполеглива праця над дисертацією під керівництвом Людмили Олександрівни, її захист. А ще участь у наукових проектах, міжнародних школах, викладацька робота – усього не перелічити. Кожен рік роботи у Відділенні релігієзнавства, в оточенні колег і професіоналів своєї справи додавав молодому науковцю впевненості і був стимулом власного злету. Я пишалася Наталею, раділа її успіхам. Під час кожного мого приїзду до Києва або її до Тернополя ми знаходили час для спілкування. У Наталі було все ще попереду – сім'я, головні наукові проекти, доленосні зустрічі і поїздки...

Трагічна смерть Наталі взимку 2013 р. видається страшною помилкою. Душа плакала, плаче й донині. Наталя була й залишається моєю найкращою ученицею...